

Publicerad 2011-05-26 14:46 av Tess the mess

## En bekännelse

Jag grät vid fruktdisken när du kom  
kanske ett hemligt vänskapsband trasslat in sig  
i mina tårkanaler  
Det läckte ut över apelsiner och äpplen

Jag skakade när jag handlat krukor  
vad skulle jag fylla dem med om inte missförståndet  
att jag skulle vara någon som måste be om ursäkt  
för mitt nej  
med överdrivna skräckhistorier  
När det enda jag ville säga var: jag är svag nu

Jag är någon som drar mig undan  
ligger nedgrävd några dagar i taget utan att finna det märkvärdigt  
utan sorg kan jag konstatera att så ser mitt liv ut

Det är svårt, närapå omöjligt att se sig själv utifrån  
Inifrån, vill jag berätta, är mina nivåer utmärkta  
Jag skyddar min hippocampus, min frontallob min amygdala  
Tidvis nedgrävd i fuktig jord  
Jag schemalägger min tid, aktar mig  
Är det normalt? Att akta sig  
Svara inte! Jag frågar inte dig  
Ditt svar skulle ändå utgå från dina schemata  
Din normal är inte min men lika påverkad av genvägar

Medvetandeteorierna gäckar mig  
i tid och otid har teknologin kommit ifatt restrerande vetenskap  
Kanske är det vad vi väntar på, en hybrid av ettor, nollor, organisk materia  
som ska visa vad som finns bortom biologi, neurologi och kognition

Visst skulle jag vilja leva mer  
men jag vet vad det är att leva mindre och närmre döden  
Där ligger min normal nu  
närmre livet, längre ifrån döden, bit för bit  
Även om den fortfarande andas på mitt ansikte  
är jag inte längre bunden att öppna munnen och låta luften fylla mina lungor  
So far, so good

En människa är vad den är, och ofta mer än den förstår  
Du, verkar alltid vara mer i mina ögon  
än vad du själv anser dig vara  
Vem är det som har rätt?  
Jag vill tro att det är jag  
Du vill inte tro att det är du  
men håller ändå fast vid din sanning  
Jag vill tro att även jag har någon  
som tror mer om mig än vad jag gör  
Det skulle inte krävas särskilt mycket  
En vit klänning, helade armar  
en tanke som inte hindras i sitt förlopp,  
inte ursäktar sig för sitt intellekt

Tills dess väntar jag här, aktar mig  
skyddar mina banor och restaurerar dem  
lika långsamt som tiden borde gå men inte gör ännu

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tess the mess med Poeter.se id #19518 innehar upphovsrätten